

Modrost v pregovorih domačih in tujih

Ovca.

Ponižnih ovc gre veliko v en hlev.
Ovca gre le za ovco.
Če ena ovca zbeži, zbeže vse.
Ovca ne grize ovce.
Ovce hočejo soli, a kmet svobode.
Čigar je ovca, tega je volna.
Ovco smeš striči, ne pa dreti.
Ovco striži, dokler ima volno.
Ovce, ki se med grmovjem pasejo, nimajo goste volne.
Suho ovco vsa jagnjeta molzejo.
Ovca, ki najbolj vpije, da najmanj mleka.
Tudi ovce čutijo, če ima ovčar slabo letino.
Tudi ovco prime jeza.
Ovca cela in volk sit, to ne more bit'.
Ovco, ki sama hodi, volk požre.
Ovca lahko volku uide, a človeku ne.
Če je ovca ukradena, je volk vzrok.
Kdor se ovco dela, ga volk sne.
Ena garjeva ovca vso čredo natrkne.
Ni ovce tako garjeve, da bi je volk ne pozelel.
Kruljeva ovca in dobra misel radi zamudita.

R e k i.

Ovca volku vodo kali.
Ovco striči.
Potrpežljiv ko ovca.

Na Gorenjsko!

(Bistriška.)

Bela Ljubljana je še vsa zaspana. Celó solnce, ki plove nad njo, mežika le z enim očesom, kakor da ga je sram »Ljubljančev-zaspancev«.

Glavni kolodvor! Stotero slik se nam nudi, a ni časa gledati okoli sbe. Vozni listki so kupljeni, vlak Ljubljana—Bohinjska Bistrica stoji na progi in čaka hropeč, koga še sprejme. Koga? Nas že. Petero nas je: Peterček, Janko, Metka, Polonica in teta Elca. Le hitro vstopimo, otroci, da nam črna pošast ne ubeži! Vstopimo v voz III. razreda, saj smo otroci brez visokih želj, samo da pridemo v beli smejoči se svet.

V kotu kraj desnega okna dremlje nadložna ženica, vsa uboga in vela. S potrjim smehom v očeh nas pozdravi. Vidi pred seboj smejočo se mladost, svojo rožnato preteklost.

Komaj smo posedli, že zapiska vlak, zahrope lokomotiva in nas odpelje srečne, presrečne proti lepi Gorenjski.

Čisto malo časa se vozimo, že kliče sprevodnik: »Ljubljana — državni kolodvor.«

»Teta Elca, ali sta v Ljubljani dva kolodvora?« poizveduje Janko, ki se danes prvič vozi z vlakom. — »Še celo tri kolodvora ima Ljubljana!« uči teta Elca. — Pred nami je Šiška — ljubljansko predmestje. Na levo stran vrhu grička je hótél Bellevue (slovenski bi se reklo: lepi pogled). In res je pogled z onega grička prekrasen po vsej dolini daleč na okrog.

Sredi med visokimi hišami se beli nova šišenska cerkev, ki pa še ni vsa dozidana. Vlak drči naprej, lokomotiva poje. Na desni hišice, na levi hišice, med njimi se pa vleče kakor bel trak državna cesta na Gorenjsko.

Solnce je ravno prodrlo megleni zastor in objelo s svojimi žarki še vso rosno krajino. Vse blesti, žari. Na levi strani nas zvesto spremlja pobožje nizkega gričevja, vmes beli Rožnik — danes drhte na njem vse barve jezenskih krasot. Desna stran je posuta s samim poljem; na njem zori ajda in kliče čebelice v svatovanje. Na bilkah blesti rosa, trepetajoči biseri se užigajo in ugašajo. Tam, čisto v kotu, naše divne planine...

Proti Vižmarjem nas vleče vlak. — »Veste, otroci, odkod to ime? — Nič ne veste — seveda ne!« se šali teta Elca. »Poglejmo tja na desno. Dva visoka hriba se naslanjata drug na drugega. Ondi se beli cerkvica, ki je posvečena Materi božji — to je Šmarna gora (671 m). Zahodnemu hribu je ime Grmada (675 m). Okoli in okoli pod Šmarno goro in Grmado je mnogo lepih vasic, a prva vas je bila ta, ki ji pravijo »Vižmarje«. V tej vasi sta živila pred mnogimi leti dva premožna kmeta. Eden od njiju je bil silno lakomen in je hotel svojemu sosedu na goljufiv način ugrabiti kos njegove zemlje. Gresta neko nedeljo popoldne po polju ogledovat, kako raste žito in cvete trava. Pa prvi drugi kmet: »Viš, Marija (na Gori) bo povedala, ali je zemlja tvoja ali ni.« In glej! Tik nad cerkvico se je prikazalo čudno znamenje, ki je rastle in rastle in narastle v ime »Matijčeva«. Drugi kmet se je klical za Matijca. Ime Vižmarje je potem kraju ostalo.«

Na Grmadi in Šmarni gori so pred stoletji, ko so pustošili divji Turki naše lepe slovenske kraje, kurili ljudje žalostne kresove — grmade, ki so oznanjale daleč na okoli, da se bliža deželi turški sovražnik. Kolikokrat je pač šmarnogor-

Računska uganka.

Ena mačka in pol sne eno miš in pol v eni minuti in pol. Koliko mačk je treba, da snedo 60 miši v 30 minutah?

Kruh.

Kaj pove ta napis v krogu? Natančno pogledj kruhe!

Rešilci in imena rešilcev — ki se sprejemajo le tekom 10 dni po izidu lista in se objavljajo le imena onih rešilcev, ki bodo rešili vse zagonetke — v prihodnji številki. — Kdor je izžreban, naj javi na upravništvo Vrta (v Ljubljani, Sv. Petra c. 80) — ne na uredništvo! — kaj želi za nagrado.

ska Marija gledala žalostna po dolini, po naših slovenskih vaseh, po naših kmetih-trpinih, ko jih je strahoval in trpinčil turški bič!

Tik ob železniški progi malo pred postajo Vižmarje nas pozdravi mogočna bela stavba. Obdaja jo lep ograjen vrt. To je zavod sv. Stanislava ali škofova gimnazija. V tem zavodu se uči in se je že izučilo mnogo slovenskih mož, ki so že in bodo še našemu narodu koristili s svojim znanjem. Škoda, da si danes zavoda znotraj ne moremo ogledati! Železni vranec nas tira mimo postaje Vižmarje kar naprej.

Na desni strani se nam smehlja Sava — vsa živahna in glasna. Saj jo boža solnce in v njenih valovih plešejo žarki. Potapljajo se in dvigajo kakor srebrne lučke. (Nadaljevanje.)

Uganke, skrivalice in drugo.

Magični kvadrat.

(A. D. Ljubljana.)

a	u	a	a	a	a	u
a	a	a	a	a	a	a
g	g	g	g	g	g	g
k	k	k	k	k	k	k
n	n	n	n	n	n	n
u	u	u	u	u	u	u

Razvrsti te črke tako, da bodo počez in v prekotnicah iste besede.

Vabilo na naročbo

V novi obliki se vam predstavlja »Vrtec« za svojo šestdesetletnico. Da se čuti še mladega, naj priča srce na ovoju, zdravo, sveže srce. Iz srca raste cvetka, obletabajo ga ptičke.

Vpraša mamica, atek, radoveden si ti, se čudi bratec: Kaj pomeni ta ovojna slika? — To srce je tvoje srce, ljubi otrok; tvoje srce, ki ga želi ta poučni in zabavni list to šolsko leto pomagati obsejati, okopavati, pleti in zalivati. Ali ne bo prav, da mu rad izročiš svoje srce v obdelavo? Ako boš rahla, voljna greda, bo pognala iz tvojega srca dehteča cvetka čednosti. In ptičke miru, zadovoljnosti in radosti ga bodo obletabale.

Stopi med tiste, ki jih »Vrtec« vabi! Vse šolsko leto boš prijazne obdelave v »Vrtcu« vesel.

Kakor v minolem šolskem letu bo tudi v šolskem letu 1929/30 naročnina ta: »Vrtec« in »Angelček« bosta štala 22 Din, »Vrtec« sam 14 Din, »Angelček« sam 8 Din. Naročnino pošljite upravi »Vrtca« v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 80. Čekovni račun uprave ima številko 10.470.